

Arrest

nr. 238 918 van 24 juli 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Louis Mettwielaan 9 bus 38
1080 BRUSSEL

tegen:

1. de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie
2. de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Veiligheid en van Binnenlandse Zaken

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 12 december 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot terugdrijving van de met grenscontrole belaste ambtenaar van 2 december 2019.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 juni 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juli 2020.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. HEYVAERT, die loco advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché N. ONRAET en advocaat B. HEIRMAN, loco advocaat E. MATTERNE, die verschijnen voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker arriveerde op 2 december 2019 met vlucht SN241 op de nationale luchthaven te Zaventem.

1.2. De met grenscontrole belaste ambtenaar nam op 2 december 2019 ten aanzien van verzoeker de beslissing tot terugdrijving. Deze beslissing, die verzoeker dezelfde dag ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

*“Op 02-12-2019 om 13:29 uur, aan de grensdoorlaatpost DAC LPA BRU-NAT GC/VVR, Luchthaven ZAVENTEM,
werd door ondergetekende [B.V.]*

*de heer/mevrouw: achternaam [J.] voornaam [M.]
[...]*

die de volgende nationaliteit heeft SIERRA LEONE wonende te

*houder van het document PASPOORT SIERRA LEONE nummer [...]
afgegeven te FREETOWN op 04/11/2019 en geldig tot 04/11/2024*

[...]

afkomstig uit Freetown Lungi Int'l met SN241 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht)

,op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en):

[...]

X (C) Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3. eerste lid, 1°/2°) Reden van de beslissing: geen enkel geldig schengenvisum, noch geldig verblijfsdocument”

[...]”

Dit is de bestreden beslissing.

1.3. Verzoeker diende op 2 december 2019 tevens een verzoek om internationale bescherming in.

1.4. De adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) nam op 20 december 2019 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.5. Op 13 januari 2020 besliste de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie om verzoeker toe te laten tot het Belgisch grondgebied.

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

2.2. In de mate dat de vertegenwoordigers van de verwerende partij vragen of de Belgische staat in casu zowel door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie als door de minister van Veiligheid en van Binnenlandse Zaken moet worden vertegenwoordigd, wijst de Raad erop dat artikel 74/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) het volgende bepaalt:

“Inzake elk geschil betreffende de toepassing van deze wet, kan de vertegenwoordiging van de Staat worden gedaan door de minister of zijn gemachtigde.”

In casu is het niet betwist dat de bestreden beslissing werd genomen in toepassing van een bepaling van de Vreemdelingenwet en artikel 1, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat voor de toepassing van deze wet onder “de Minister” wordt verstaan “de Minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen”.

Een vertegenwoordiging door de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie volstaat dus.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Verweerder werpt op dat verzoeker geen belang meer heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing aangezien de beslissing tot teruggrijping werd omgezet in een bevel om het grondgebied te verlaten en dus *“uit het rechtsverkeer is verdwenen”* en verzoeker dus niet meer op grond van deze beslissing kan *“gerepatrieerd worden”*.

3.2. De Raad wijst erop dat artikel 74/5, § 5, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 5. De maatregel van teruggrijping genomen ten opzichte van de vreemdeling bedoeld in § 4, die toegelaten wordt het Rijk binnen te komen, wordt van rechtswege gelijkgesteld met een bevel om het grondgebied te verlaten in de zin van artikel 7, eerste lid.”

Artikel 74/5, § 4, 1° van de Vreemdelingenwet betreft de vreemdeling die, met toepassing van de bepalingen van deze wet, door de met grenscontrole belaste overheden kan worden teruggedreven en de vreemdeling die tracht het Rijk binnen te komen zonder aan de in de artikelen 2 en 3 van de Vreemdelingenwet gestelde voorwaarden te voldoen en een verzoek om internationale bescherming indient aan de grens.

Het is niet betwist dat verzoeker een vreemdeling is zoals bedoeld in artikel 74/5, § 4, 1° van de Vreemdelingenwet die werd toegelaten om het Rijk binnen en te komen en dat de op 2 december 2019 ten aanzien van verzoeker genomen beslissing tot teruggrijping, ingevolge artikel 74/5, § 5, eerste lid van de Vreemdelingenwet, werd omgezet in een bevel om het grondgebied te verlaten.

Verweerder kan echter niet worden gevolgd in zijn uiteenzetting dat verzoeker geen belang meer heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing tot teruggrijping omdat deze van rechtswege werd omgezet in een bevel om het grondgebied te verlaten. Indien wordt vastgesteld dat de beslissing tot teruggrijping niet rechtsgeldig werd genomen en deze moet worden vernietigd impliceert dit immers ook dat er geen omzetting van deze beslissing in een bevel om het grondgebied te verlaten kon gebeuren.

Het feit op zich dat er niet langer een beslissing is die onmiddellijk gedwongen kan worden uitgevoerd volstaat ook niet om te kunnen concluderen dat verzoeker geen belang meer heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing. Zolang deze in het rechtsverkeer aanwezig is kan verweerder deze immers aanwenden als grondslag voor het nemen van een andere beslissing.

De exceptie wordt verworpen.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Hij verschaft de volgende toelichting:

“En vertu de l'article 3 de la Convention européenne des droits de l'homme, « nul ne peut être soumis à la torture ni à des traitements inhumains et dégradants ». En l'espèce, le requérant a introduit une demande de protection internationale, de sorte que la décision attaquée est actuellement suspendue. Le délai de recours contre ladite décision n'étant, quant à lui, pas suspendu, le requérant se voit dans l'obligation, à titre conservatoire, d'introduire le présent recours.

En effet, d'une part, le requérant allègue être exposé à un risque de traitement inhumain ou dégradant voir d'atteinte à sa vie en cas de retour vers son pays d'origine. Bien que ses craintes feront l'objet d'un examen par le CGRA, et qu'il envisage parallèlement l'introduction d'une demande de régularisation pour raisons médicales, le requérant essaie d'obtenir des preuves de la gravité de sa maladie. En raison du risque que sa demande de régularisation ne soit pas examinée à temps et que les documents médicaux soient obtenus postérieurement à la clôture de sa demande de protection internationale (en cas de clôture négative de celle-ci), et compte tenu de la circonstance que la loi du 15 novembre 1980 telle que modifiée par la loi du 21 novembre 2017 prévoit désormais des délais extrêmement courts pour le traitement d'une seconde demande de protection internationale ainsi que l'absence de recours

suspensif concernant celle-ci, le requérant souhaite se réserver la possibilité, dans un tel cas de figure, d'actionner le présent recours par le biais d'une demande de mesures provisoires afin que puissent être pris en considération les éventuels nouveaux éléments qui seraient arrivés en sa possession et que soit dès lors examiné, de manière sérieuse et approfondie, l'existence d'un risque de traitement contraire à l'article 3 CEDH en cas de rapatriement vers la Sierra Leone.

D'autre part, il existe la possibilité que le requérant soit, en cas de clôture négative de sa demande de protection internationale, rapatrié vers un autre pays tiers d'où il proviendrait. Il souhaite se réserver, dans ces circonstances, la possibilité de contester la décision attaquée au regard du risque de mauvais traitements que représenterait pour lui un renvoi vers le pays tiers qui sera déterminé par la partie adverse. »

4.2. De Raad merkt op dat de adjunct-commissaris op 20 december 2019 ten aanzien van verzoeker de beslissing heeft genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd derhalve, gelet op de bepalingen van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, reeds vastgesteld dat verzoeker niet aantoonde dat hij in zijn land van herkomst wordt vervolgd of er een ernstig risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen. Verzoeker heeft tegen de beslissing van de adjunct-commissaris geen beroep ingesteld, waardoor deze beslissing een definitief karakter heeft. Er wordt ook niet aangetoond dat verzoeker een nieuw verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. De verklaringen die verzoeker aflegde om een internationale beschermingsstatus te verkrijgen kunnen dan ook niet meer nuttig worden aangewend om te stellen dat de bestreden beslissing leidt tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat niet blijkt dat verzoeker actueel om medische redenen niet (meer) kan terugkeren naar zijn land van herkomst. Verzoeker heeft ook geen aanvraag om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd ingediend. Van een vreemdeling die meent dat hij, om medische redenen, niet kan reizen of dat hij in zijn land van herkomst, ingevolge het ontbreken van een adequate behandeling voor een gezondheidsprobleem, een reëel risico loopt om onmenselijk of vernederend te worden behandeld, kan nochtans worden verwacht dat hij een dergelijke aanvraag indient. Het feit dat verzoeker dit niet deed, terwijl hij hiertoe verscheidene maanden de tijd had en hem een raadsman was toegewezen die hem kon bijstaan, vormt een indicatie dat hij er zelf niet of niet langer van overtuigd is dat hij om medische redenen een reëel risico loopt in de zin van artikel 3 van het EVRM indien hij naar zijn land van herkomst zou dienen terug te keren. Bovendien liggen er in ieder geval geen duidelijke attesten voor die toelaten te concluderen dat verzoeker heden nog een medische behandeling behoeft en dat de bestreden beslissing niet verenigbaar is met de bepalingen van artikel 3 van het EVRM.

Gevraagd of verzoeker, gezien het voorgaande, nog van oordeel is dat hij een actueel belang heeft bij de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM stelt verzoekers raadsman zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen en merkt hij op dat hij geen contact meer heeft met verzoeker. Er wordt derhalve niet aangetoond dat verzoeker nog een belang heeft bij zijn enige grief.

Uit het verzoekschrift blijkt verder dat verzoeker zich de mogelijkheid wenste voor te behouden om de schending van artikel 3 van het EVRM in te roepen indien zou blijken dat hij naar een ander land dan Sierra Leone zou worden verwijderd. Verzoeker verkreeg echter toegang tot het Schengengrondgebied, waardoor de bestreden beslissing werd omgezet in een bevel om het grondgebied te verlaten. Indien verweerder verzoeker wenst te repatriëren naar een ander land dan Sierra Leone zal hij hiertoe in ieder geval een nieuwe beslissing dienen te nemen die ook aanvechtbaar is bij de Raad.

Het middel is onontvankelijk.

5. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juli tweeduizend twintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK